

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันอังคารที่ 10 มกราคม 2566 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา เป็นประธานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

(1) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ไม่มี)

(2) รับรองรายงานการประชุม

- รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ครั้งที่ 2 วันศุกร์ที่ 10 มิถุนายน 2565
 - ครั้งที่ 3 วันพฤหัสบดีที่ 16 มิถุนายน 2565
 - ครั้งที่ 4 วันศุกร์ที่ 17 มิถุนายน 2565
 - ครั้งที่ 5 วันศุกร์ที่ 24 มิถุนายน 2565
- ที่ประชุมรับรอง

(3) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อพิจารณาต่อไป โดยมีผลการพิจารณา ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2**ไม่มีการแก้ไข**

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความในมาตรา 2 เกี่ยวกับวันใช้บังคับของพระราชบัญญัติ เพื่อให้เกิดความตรงไปตรงมาในการปฏิบัติ โดยให้พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายเร่งรีบดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

กรรมวิธีการตอบชี้แจงว่า มาตรา 2 เป็นมาตราที่กำหนดวันใช้บังคับของพระราชบัญญัติ วันใช้บังคับของพระราชบัญญัติโดยหลักการแล้วเป็นไปตามความพร้อมในการใช้กฎหมาย โดยกฎหมายการศึกษาแห่งชาตินี้เป็นแม่บทของการจัดการศึกษา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา มิได้มีโครงสร้างในทางบริหารไว้ในกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้น ที่สมาชิกฯ แสดงความกังวลว่า ทางรัฐจะเตรียมการไม่ทันนั้นขอเรียนให้ทราบว่าไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด เพราะได้สอบถามทางผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ทราบว่าพร้อมที่จะเดินหน้าต่อไปเพราะเป็นเรื่องของการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของผู้เรียน เพื่อประโยชน์ของครู และเพื่อประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง บุคลากรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นยังใช้บังคับเร็วเท่าใดก็จะยิ่งเป็นการดี

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ไม่มีการแก้ไข ด้วยคะแนน

312 เสียง

มาตรา 3**ไม่มีการแก้ไข**

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ โดยขอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 4 ฉบับ ประกอบด้วย (1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (3) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (4) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ซึ่งทั้ง 4 ฉบับเป็นฉบับเก่า แต่ไม่ควรยกเลิก พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา เนื่องจากโครงสร้างของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรเป็นลักษณะของกฎหมายทั่วไปและกฎหมายที่เป็นกลางและเป็นกฎหมายแม่บท เพราะเกี่ยวกับการศึกษาของประชาชนทุกคนในประเทศ เป็นการบัญญัติหน้าที่ของรัฐที่มีต่อการศึกษา ไม่ควรมีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายอื่นใดเข้ามาสอดแทรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการกำหนดส่วนราชการหรือโครงการสร้างการบริหารส่วนราชการต่าง ๆ ไว้แล้ว ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกินหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ อีกทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไปยกเลิกมาตรา 3 (5) ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 คือ ยกเลิกส่วนราชการที่อยู่ในระเบียบบริหารส่วนราชการบางส่วนเป็นการยกเลิกเพื่อจัดตั้งส่วนราชการใหม่ขึ้นแทน จึงขอตัดมาตรา 3 (5) ออกไปก่อน และขอให้

เพิ่มเติมใน (6) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจำนวน 5 คำสั่ง เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานขององค์กรที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษา นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ขอสนับสนุนให้ยกเลิกและตัดคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งหมด ออกไปด้วย เพราะคำสั่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้การศึกษามีมาตรฐานและเป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย

กรรมาธิการตอบชี้แจงว่า แนวคิดในกระบวนการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้มี 2 แนวคิด ดังต่อไปนี้ แนวคิดแรกเป็นแนวคิดที่เห็นว่าถ้าเราจะแก้ไขคำสั่ง คสช. ตั้งแต่คำสั่งที่สมาชิก ได้กล่าวควรจะต้องเป็นไปตามมาตรา 279 ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าถ้าจะแก้ไขคำสั่งใดที่เป็นกฎหมายนั้นต้องออกเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเป็นแต่ละ คำสั่งไป ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้มีการผ่านร่างพระราชบัญญัติในการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 19 ไปแล้ว คือ คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ (อ.ก.ค.ศ.) แนวคิดที่สองที่ประชุมได้หารือกันว่าควรจะต้องใช้พระราชบัญญัติฉบับที่เขียนเป็นการยกเลิก ทั้งหมด ซึ่งเมื่อถึงช่วงที่จะต้องพิจารณาลงมติกันในรอบสุดท้ายที่ประชุมมีมติให้มาตรา 3 เป็นการคงไว้ ตามร่างเดิม อย่างไรก็ตาม มาตรา 3 นี้ได้มีการยกเลิกบทบัญญัติกฎหมาย ซึ่งมีประเด็นที่สมาชิกฯ ขอสงวนความเห็นและขอแปรญัตติไว้คือ ใน (5) และมีการเพิ่ม (6) – (10) ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้อง 2 ประเด็นคือ 1. (5) ในการยกเลิกบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา ใน (5) นี้มีเหตุจำเป็นที่จะต้องยกเลิก เพราะตามร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้มีการโอนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามาอยู่ใน ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้แล้ว ทำให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา รวมทั้งบุคลากร หรือแม้แต่คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องจะต้องโอนมาอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษาเดิมหลังจากที่โอนมาเป็นคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติแล้ว ก็จะไม่มีการ ไม่มีกิจการ ไม่มีทรัพย์สินอะไรต่าง ๆ ที่มาปฏิบัติหน้าที่แล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้อง ยกเลิกในพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สภาการศึกษาทั้งหมด ประเด็นต่อมาในร่างพระราชบัญญัติมาตรานี้ได้มีการทบทวนกันหลายครั้ง โดยเฉพาะครั้งสุดท้ายในเหตุผลของการไม่นำเอาคำสั่ง คสช. มากำหนดไว้ในบทยกเลิกของมาตรา 3 นี้ เนื่องจากในสถานะของคำสั่ง คสช. มีหลายระดับมีทั้งระดับที่เป็นรูปแบบการบริหารงานทั่วไป ทั้งในระดับที่เป็นการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งการแก้ไขบทบัญญัติการแก้ไขของกฎหมายจะเป็น การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ไม่มีการแก้ไข ด้วยคะแนน

มาตรา 4

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

กรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมนิยามศัพท์ความหมายเกี่ยวกับบุคลากรทางการศึกษา เช่น ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของเอกชน ครู อาจารย์ ศึกษาานิเทศก์ นักพัฒนาการศึกษา ผู้เรียนต้องเป็นคนไทย การศึกษา วิชาชีพครู เพื่อให้เกิดความครบถ้วนความสมบูรณ์ และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแม่บทให้กับกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับอื่นอีกต่อไปในอนาคต กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายบริหารการศึกษายุคใหม่ ผู้บริหารการศึกษาไม่ใช่หัวหน้าผู้บริหารในสถานศึกษา แต่ควรให้ครู เป็นผู้บริหารในสถานศึกษาแทน นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภา อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอนั้นในประเด็นต่าง ๆ อาทิ นิยามคำว่า การศึกษา ที่คณะกรรมการบัญญัติไว้ ประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ต้องรวมทุกรูปแบบรวมถึงการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ แต่ไม่เห็นค่าเหล่านี้ปรากฏอยู่ ประเด็นที่เกี่ยวข้องนิยามคำว่า ครู คือเฉพาะผู้ที่มีใบประกอบวิชาชีพ หรือเป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ เช่น ผู้ปกครอง ประชาชนชาวบ้าน บุคคลเหล่านี้อยู่ในนิยามของครู หรือไม่ การให้คำนิยามในพระราชบัญญัตินี้ ควรกำหนดในมิติที่กว้าง และต้องอิสระเสรีในการตีความกฎหมาย ไม่สร้างความสับสนให้กับบุคลากรทางการศึกษา และต้องจัดระบบการศึกษาให้มีความสมดุล และต้องให้ความเป็นธรรมกับบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับสิทธิและสวัสดิการที่เหมาะสมให้คุณค่ากับความเป็นครู และเป็นไปตามเจตนารมณ์การปฏิรูปการศึกษาแท้จริง

กรรมาธิการตอบชี้แจงว่า การเขียนคำนิยามเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และต้องระวังถ้าเขียนเกินหรือเขียนไม่ตรงจะกลายเป็นถุกล้อคหรือเขียนพุ่มเพื่อยจะทำให้กว้างจนเกินไป เช่น คำว่าครู หลายท่านไปผูกอยู่กับวิชาชีพ ตามร่างเดิมเขียนว่าบุคลากร ซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ แต่เราไม่ได้มีคำว่าวิชาชีพซึ่งไม่ได้มีเจตนาที่จะไม่ให้เกียรติครู แต่มีเหตุผลเพราะครูเป็นคำใหญ่ เป็นคำที่ศักดิ์สิทธิ์ มีความหมายที่สูงส่งอยู่แล้ว วิชาชีพในกฎหมายสภาครูและบุคลากรในการศึกษาก็มีข้อยกเว้นบางลักษณะที่ผู้สอน ไม่ว่าจะเป็นครูฝึกในสถานประกอบการหรือครูฝึกต่าง ๆ ไม่มีใบประกอบวิชาชีพแต่ก็เป็นครู หากว่าจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพจะทำให้อีกหลายคนเดือดร้อน อาทิ ประชาชนชาวบ้านซึ่งเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่บุคคลทั่วไปไม่จำเป็นเป็นผู้เรียนในวัยใดก็ต้องให้มีวิชาชีพต้องขอใบอนุญาตวิชาชีพอจะทำให้เป็นภาระ และในกฎหมาย พ.ร.บ.สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 43 ก็ได้กำหนดไว้ว่า มีบุคคลบางกลุ่มที่เป็นผู้สอนก็ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ นี่คือการที่มาซึ่งเน้นเฉพาะบุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้และมีความอื่นต่อ ๆ ไป ซึ่งเขียนไว้ในร่างนี้คือความจำเป็นว่าเหตุใดจึงไม่มีคำว่าวิชาชีพตามที่สมาชิกฯ ได้ให้ข้อสังเกต

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ ด้วยคะแนน 376 เสียง และเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากด้วยคะแนน 328 เสียง

มาตรา 5**มีการแก้ไข****มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น**

กรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ในประเด็นเกี่ยวกับการรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีกระทรวงอื่น หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่จัดการศึกษารักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องจะได้ทราบเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้การศึกษาของประเทศไทยบรรลุตามเป้าหมาย นอกจากนี้ สมาชิกวุฒิสภา อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ควรให้รัฐมนตรีอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้วย และควรเรียงลำดับของรัฐมนตรีให้มีความเหมาะสมตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามการรักษาการตามกฎหมาย

กรรมาธิการตอบชี้แจงว่า ทางกฤษฎีกาในฐานะกรรมาธิการได้ขอสงวนความเห็นปรับแก้ พร้อมได้ให้ความเห็นว่าในการเรียงลำดับไม่ได้เรียงตามลำดับความสำคัญเนื่องจากทุกกระทรวงมีความสำคัญเท่ากันหมด แต่เรียงตามตัวอักษร ซึ่งกฎหมายต่าง ๆ ที่ผ่านการพิจารณาจากสภาแล้วใช้หลักการเช่นนี้ ส่วนที่ไม่ได้ระบุถึงกระทรวงอื่น ๆ เนื่องจากดูที่ภารกิจกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีภารกิจหลักในเรื่องนี้

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ ด้วยคะแนน 339 เสียง และเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 293 เสียง

**หมวด 1 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ไม่มีการแก้ไข
ของการจัดการศึกษา****มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น**

กรรมาธิการขอสงวนความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา โดยขอให้เพิ่มเติมคำว่า สิทธิ และหลักการเข้าไปเพื่อป้องกันการสับสนในการตีความในการใช้กฎหมาย ทำให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาชัดเจน

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ไม่มีการแก้ไข ด้วยคะแนน 300 เสียง

มาตรา 6**มีการแก้ไข****มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ**

กรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ในประเด็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา โดยขอให้เพิ่มเติมข้อความ และตัดข้อความที่มีความหมายซ้ำซ้อน ฟุ่มเฟือยมากเกินไป เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเนื้อหาให้สถานศึกษารับรองครูและผู้เรียนให้มีความคิดที่เป็นอิสระ มีความปลอดภัยในการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากเป็นมาตราที่สำคัญและเป็นวิสัยทัศน์ของชาติที่เกี่ยวกับการศึกษา และมีประเด็นเกี่ยวข้องกับมาตราอื่น ๆ ด้วย หากต้องการให้ประเทศเจริญก้าวหน้า แข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ หลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่มี

รายได้ปานกลาง ต้องอาศัยระบบการศึกษาที่เกื้อกูลพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันพึ่งพาตนเองได้ ต้องให้คนไทยมีอิสรภาพทางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดแปลกใหม่ คิดนอกกรอบ จึงจะทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ จนนำไปสู่อุตสาหกรรมและการพาณิชย์ทั้งหลาย จึงต้องเขียนมาตรฐานให้มีความชัดเจนมากกว่าให้คนเป็นคนดี แต่ต้องส่งเสริมให้บุคคลมีขีดความสามารถทางการแข่งขัน เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาความถนัดและความสนใจของตนเอง จนมีความเชี่ยวชาญ มีทักษะที่จำเป็นต่อการรับมือของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สร้างประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ ๆ และตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนต่อผู้อื่นตามรัฐธรรมนูญ และหลักสากล เคารพความแตกต่างหลากหลาย เข้าใจในพหุวัฒนธรรมและความสนใจในการแก้ปัญหา ระดับนานาชาติ พร้อมทั้งเน้นย้ำให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ สุจริต ต้องมีพื้นฐานด้านอารมณ์ สังคม ความสามารถ ทักษะความรู้ ความสามารถ มีสมรรถนะ และมีความเป็นพลเมืองที่ดี เพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ นอกจากนี้ สมาชิกวุฒิสภา อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การจัดการศึกษา ควรเพิ่มเติมประเด็นเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้สังคมก้าวเข้าสู่สันติภาพ ด้วยการกำหนดให้มีการเรียนการสอนที่รู้จักสิทธิ หน้าที่ ของความเป็นมนุษย์ ไม่ปลูกฝังค่านิยมที่สุดโต่ง ต้องเน้นย้ำเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ให้ทุกคนเข้าใจว่าความสำคัญของมนุษย์และสันติภาพคืออะไร ต้องสอนให้เด็กนักเรียนทุกคนมีศักยภาพและอัจฉริยะภาพในตนเอง และส่งเสริมให้ทุกคนเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรม บูรณาการทุกศาสตร์ร่วมกันเพื่อนำมาประกอบอาชีพและแข่งขันได้ มีเสรีภาพทางการศึกษา การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต ที่สร้างสรรค์และชาญฉลาด มีความเท่าเทียม ทั้งถึง สามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ มีความเป็นพลเมืองที่รู้จักสิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบ มีวินัย รักษาประโยชน์ส่วนร่วม การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมไทยและสังคมโลก ตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เคารพความแตกต่างที่หลากหลาย มีทักษะชีวิตที่ชาญฉลาด เท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำ ต้องเขียนให้ชัดเจนเป็นไปได้ เพื่อให้การจัดการศึกษาตอบโจทย์ประเทศ และคำนึงถึงประโยชน์ของลูกหลาน

กรรมาธิการตอบชี้แจงว่า สืบเนื่องจากพัฒนาการของโลกมีการเปลี่ยนแปลง จึงเห็นว่าร่างของคณะรัฐมนตรีที่เขียนมานั้นอาจต้องมีการต่อยอด โดยใช้รัฐธรรมนูญเป็นกรอบของรัฐธรรมนูญในการยกร่าง คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญตามความถนัด และรับผิดชอบต่อตนเองสังคมและประเทศ คือ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 54 พรรคสี่ ซึ่งกรรมาธิการได้พิจารณาว่าจะเขียนอย่างไรให้ไม่เป็นภาษาของรัฐธรรมนูญและให้เข้าไปถึงจุดประสงค์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ ความของรัฐธรรมนูญเขียนบอกว่าการศึกษาทั้งปวง ซึ่งหมายถึงการศึกษาเด็กเล็ก อนุบาล ประถม มัธยม กศน. อาชีวะ อุดมศึกษา ทั้งหมดมุ่งให้เป็นคนดี ให้มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญตามความถนัด รับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ จึงได้ปรากฏข้อความที่อยู่ข้างในเป็นภาษาของรัฐธรรมนูญ และไม่ได้มีอะไรที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ ด้วยคะแนน 360 เสียง และเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 286 เสียง

มาตรา 7

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

กรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินการให้บรรลุตฤตประสงค์ของการจัดการศึกษาตามมาตรา 6 โดยขอให้เพิ่มเติมข้อความเพื่อให้มาตรานี้มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมทุกมิติ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพและความสามารถให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล เพื่อให้บุคคลมีสิทธิ เสรีภาพ ที่จะศึกษาพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิตในระบบการศึกษา และมีสิทธิที่จะเลือกรับบริการทางการศึกษา ตามโอกาส ตามความสมัครใจ ความสนใจ ตามศักยภาพ และความสามารถได้อย่างไม่มีขีดจำกัดและเหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยต้องมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ และต้องจัดการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับบุคคล เพื่อนำความรู้ความสามารถมาพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

กรรมาธิการตอบชี้แจงว่า การเพิ่มถ้อยคำเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในร่างมาตรา 7 เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเน้นในเรื่องของการดำเนินการจัดการศึกษาที่จะสร้างสมรรถนะให้กับบุคคลและผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและในการทำงานได้อย่างบูรณาการกัน โดยกรอบของมาตรา 7 ตามร่างของคณะรัฐมนตรีที่คณะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนั้นถือว่าเป็นร่างที่สมบูรณ์ สำหรับเรื่องถ้อยคำซึ่งเป็นข้อสังเกตที่สมาชิกได้ให้ไว้ คือ คำว่าบ่มเพาะ ได้ยึดแนวทางตามพจนานุกรม ซึ่งความหมายของการบ่ม คือการสร้างคุณลักษณะนิสัยเฉพาะที่ให้แก่คนเป็นคนดี ฉะนั้นโดยถ้อยคำโดยเจตนาบ่มเพาะ นั้นถือว่าเป็นคำที่สอดคล้องกับการกำหนดในร่างมาตรา 7 แล้ว

เมื่อสมาชิกฯ อภิปรายเป็นเวลาพอสมควรและกรรมาธิการตอบชี้แจงแล้ว จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 17.45 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 17.45 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร